

เทศน์อบรมฆราวาส ณ วัดป่าบ้านตาด
เมื่อวันที่ ๑๓ กุมภาพันธ์ พุทธศักราช ๒๕๔๔

ทุกอย่างให้มีความพอเพียง

สรุปทองคำ ดอลลาร์ วันที่ ๑๒ เมื่อก่อนนี้ทองคำได้ ๔ บาท ๗ สตางค์ ดอลลาร์ ๑๐๕ ดอลลาร์ รวมทองคำทั้งหมดที่ได้แล้ว ๒,๓๐๘ กิโล งานบุญข้าวเปลือกบ้านศาลา อ.หนองหาน ข้าวเปลือกได้ ๑,๐๘๙ กระสอบ งานประทายข้าวเราวันที่ ๑๑ ข้าวเปลือก รวมทั้งข้าวเหนียวข้าวเจ้าได้ ๔,๕๗๓ กระสอบ รวมทั้งหมด ๕,๖๖๒ กระสอบ

มันจะค่อยเป็นไปอย่างนี้ละ เราจะพยายามเต็มกำลังในฐานะว่าเป็นผู้นำของพี่น้องชาวไทยเราซึ่งเป็นชาวพุทธในเมืองไทย ศาสนาซึ่งเป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา เป็นสิ่งที่ชาวไทยเราฝังใจลึก เมื่อเป็นอย่างนั้นความฝังใจลึกในศาสนากับความเชื่อฟัง ศาสนาก็ต้องเป็นคู่เคียงกันไป ถ้าฟังเสียงศาสนาตามที่เราเป็นลูกชาวพุทธมาตั้งเดิม แล้วชาติไทยเรา-เราขึ้นนี้ได้เลยว้าขึ้นได้ ฟังให้ตีค่านี้อันไม่ได้มาพูดเล่น ๆ นะ ถ้าขึ้นปีน เกลียวแล้วล่อแหลมมาก เวลานี้ล่อแหลม ๆ ตลอด เราถึงเตือนตลอดให้ระวังตลอด บอกอยู่ตลอดเวลา

นี่พิจารณาแล้วทุกอย่าง เพราะฉะนั้นจึงมาพูดได้ทุกถ้อยทุกคำอย่างอาจหาญ ชาญชัย ถ้าตรงไหนเตือนแล้วให้ระวัง บอก ตรงไหนช่องจะแคบจะกว้าง เอ้า ออกช่องนี้ ฟุ้งเลย ๆ ถ้าตรงไหนให้ระวังก็ให้ระวัง นี่คือศาสนา ได้เตือนพี่น้องชาวไทยเราที่จะรวม กำลังกันเข้าสู่พุทธศาสนาซึ่งเป็นหัวใจของพี่น้องชาวไทยเรา ด้วยความพร้อมเพรียง สามัคคี อันนี้ฟังให้ตีด้วยนะ แล้วก็ฟังเสียงศาสนา ศาสนาจะมีผู้นำออกมาตั้งที่นำออกมาให้ฟัง เราแน่ใจ จะขึ้นซำก็ตามเร็วก็ตามขึ้นได้ไม่สงสัย ขอให้ฟังเสียงศาสนา เสียง กิเลส เมืองไทยเรากำลังจะล่มจะจมอยู่ในระยะสองสามปีมานี้ โห หุดหวิด ๆ นะ ฟุ้งซิ จึงค่อยมาเตือนเนื้อเตือนตัวกัน ธิบรวมกำลังวังชาทุกอย่าง ความรู้โทษของมันในเรื่องของ กิเลสความกินไม่พอ จะเอาให้ถล่มทั้งชาติเลย จะไม่มีเหลือ ฟุ้งซิ นี่ละกิเลสกินมนุษย์ เรา

ที่นี้ธรรมกินกิเลสตีกิเลสก็ตีแบบนี้นะ แบบที่ว่านี้ ให้เชื่อเสียงธรรม ธรรมนี้ไม่เคยให้ความล่มจมแก่ผู้ใดสัตว์ตัวใดเลย ฟังคำนี้ให้ตีอีกด้วย แต่กิเลสไม่ว่าอะไรออกมา นี้เป็นภัยทั้งนั้น ๆ ตั้งแต่เล็ก ๆ น้อย ๆ ถึงมากที่สุด กำลังของกิเลสมีแต่กำลังทำลาย ทั้งนั้น หลอกสัตว์โลกหลอกเป็นประจำ สัตว์โลกก็เชื่อเป็นประจำมา จึงได้รับความทุกข์ ความร้อนไปตลอดเวลาอย่างนี้ เพราะโทษแห่งการเชื่อกิเลสซึ่งเป็นตัวทำลายนั่นเอง ถ้าเชื่อธรรมมากน้อยแล้วก็จะพินตัว ค่อยพินตัว ถ้าเชื่อธรรมแล้วแก้ไขสิ่งที่บกพร่องซึ่งเป็นของไม่ดี แก้ไขมาแล้วความดีก็สอดแทรกเข้าไป ๆ ก็ดีขึ้น ๆ

นี่เราได้เปิดอกมาตลอดนะทุกอย่าง ที่ได้มานำพี่น้องชาวไทยเราซึ่งธรรมเหล่านี้ เราไม่เคยได้พูดเราพูดจริง ๆ ผ่านมาได้ ๕๑ ปีนี้แล้ว การแนะนำสั่งสอนบรรดาผู้ที่มา เกี่ยวข้องหนักเบาอย่างน้อยเราจะสอนตามระยะ ๆ พอทุ่มลงให้ก็ทุ่มลงไปเลยเฉพาะ ๆ แต่สำหรับที่จะบอกสถานที่เวล่ำเวลาดังนี้นั้นรู้สึกจะมีน้อยมาก สำหรับผู้ที่ใกล้ชิด สนิทจริง ๆ ที่ใกล้ชิดติดพันกับเราอยู่ตลอดเวลา นี้เวลาเป็นพิเศษก็เล่าไปธรรมดา อัน นี้อาจได้ยินบ้างเป็นบางราย ๆ แต่เวลามานำพี่น้องทั้งหลายนี้ออกทั่วประเทศไทย มี หนาซ้ายยังออกไปถึงโลกนอกอีกด้วย ประกาศปุมหลังของเจ้าของที่อุตสาหะพยายามเต็ม กำลังความสามารถ เรียกว่าเอาชีวิตเข้าแลกเลย

ในชีวิตเรานี้เราได้มอบกับธรรม พูดง่าย ๆ ก็อรหันต์ว่างั้นเลย เราพูดให้เต็มยศ เมื่อได้ฟังอรรถธรรมจากพ่อแม่ครูจารย์มันถึงใจแล้ว แต่ก่อนมันแบกความสงสัยไปทั้ง ๆ ที่เรียนหนังสือคัมภีร์พระไตรปิฎกผ่านทั้งนั้น พระไตรปิฎกทั้งสามพระไตรปิฎกเรา ผ่านทั้งนั้นเราพูดเต็มหัวใจ ที่เราจะผ่านทั้งนั้นคือเราจะอ่านดูพระไตรปิฎก เอาหลักคติ ธรรม ๆ ที่สำคัญ ๆ ออกมา ควรฟุ่ตโน้ต-ฟุ่ตโน้ต ควรคัด-คัด ควรลอก-ลอกมา เป็น ประจำ ๆ อ่านไปเล่มไหน ๆ ผ่านไป ๆ อ่านเพื่อจะนำมาบรรจุเข้าที่หัวใจ เวลาออก ปฏิบัตินี้จะไม่มีเล่มใดติดตัว มีปาฏิโมกข์เล่มเดียวพกติดยามเท่านั้นเอง นอกนั้นเราไม่ ติดให้เข้าติดในหัวใจหมด

ปาฏิโมกข์นี้เป็นพระวินัยของพระจึงต้องติดตัวของเราไปด้วย เราถึงได้เรียน ถึง เรียกว่าผ่าน ใครจะมาโกหกไม่ได้ง่าย ๆ ยิ่งบอกแล้ว ออกทางไหนก็ชัดเลย ๆ ก็เพราะ ผ่านมาแล้วเหมือนกัน นี่ละที่เราเรียนเราก็เรียนจริง ๆ มันก็ไม่พันความสงสัยนะ ผ่าน พระไตรปิฎกมาเต็มกำลังความสามารถ แล้วก็แบกความสงสัยหรือบาปบุญนรกสวรรค์ พรหมโลกนิพพานมาอยู่ในหัวใจเรา มีทุกสิ่งทุกอย่าง ขึ้นชื่อว่าธรรมบอกเป็นของจริง อะไร ก็เลสจะแทรกเข้าเป็นความสงสัยแล้วลบไป ๆ ก็มี แต่ส่วนมากเราไม่ค่อยปรากฏ ที่ว่าลบนะ มีเพียงสงสัย เพราะความมุ่งมั่นต่อมรรคผลนิพพานนี้มีมาก อันนี้เลยมี อำนาจไม่อาจที่จะไปลบบาปบุญนรกสวรรค์ได้เลย แต่มีสงสัยนี้แหละ แบกความสงสัย ไปจากคัมภีร์ที่เราเรียนจามา

พอไปถึงพ่อแม่ครูจารย์มันเท่านั้น เปิดฝางออกเลย โถ เราไม่ลืมนะ สด ๆ ร้อน ๆ ไปนี่เหมือนว่าท่านเอาเรดาร์จับไว้เลยเทียว แล้วไปก็ไปอย่างเต็มหัวอกเสียด้วย ไป หาพ่อแม่ครูจารย์มันนี้ ไปได้ผลบวกตั้งแต่เริ่มต้นเลย นี่ก็เล่าให้ฟังอีกนะ ที่แรกออก พรรษาแล้วเราก็เคยพูดแล้วว่าเราแพ้ผู้หญิง ผู้หญิงเขาตัดสันดาน เขาเอาผ้าสังฆาฏิเรา เข้าไปในบ้าน เขาจะให้เราอยู่เสียก่อนรอรับภจัน ใ้เราออกพรรษาเราจะเร่งมาหาพ่อแม่ครูจารย์มันความหมายของเราละ เราบอกเราจะไม่รับเราจะไม่อยู่ มาเถียงกันเสีย โธ

ผู้หญิงคนนี้นั้นก็เก่งเหมือนกันนะ เป็นเมียนายจำ ลูกตัวเล็ก ๆ น่ารักมาก ตอนเย็น ๆ แม่จะเอากาแฟให้ลูกส่งมาหาเรา เพราะฉะนั้นถึงสนิทกันเข้าใจไหม พี่เขาเป็นนายจำ จำลิปโทหรือจำลิปเอกเรลิมแล้ว ชื่อจำเบา แม่เขาชื่อแจ่ง ลูกชายเขาตัวเล็ก ๆ ที่น่ารัก ชื่อเจริญ ก็มันติดพันกันขนาดนั้น

ที่นี้พอออกพรรษาเราก็เตรียมจะรับมาหาพ่อแม่ครูจารย์มั่นเรา เขาก็รีบมาขอให้รอทอดกฐินเสียก่อน เขากำหนดกฐินวันนั้น ๆ เราก็บอกเราไม่ได้ ไม่ได้แกก็เอาใหญ่เลย มาร้องให้ต่อหน้านี้ซิ ที่มันตัดกันสุดท้ายแพ้ผู้หญิง ไปที่ไหนแพ้แต่ผู้หญิงนะ เราเป็นยังไงไม่ทราบ ชัดกันอยู่ที่นี่มันร้องให้ต่อหน้าเรา เราก็เฉยไม่สนใจ แต่เราเปลือยผ้าสังฆาฏิเราไปบิณฑบาตซ้อนผ้ามาแล้วก็มาพับวางไว้ต้นเสาข้างหลัง แกก็นั่งชัดกันกับเราอยู่ที่นี่ พอเสร็จแล้วเราก็ไปจัดอาหารแจกกันตอนฉันทันจันทัน แกก็ด้อมมาข้างหลังเอาผ้าสังฆาฏินี้ไป แล้วแกก็ไปเฉยเลย พอจะลงศาลาบิณฑบาต ท่านจะไปอุดรฯ ก็ไปเสีย แล้วมีลักษณะยิ้ม ๆ นะ โอ้โฮ มันร้องให้ตะกั้นนี้ มันลงไปมาพูดทำทนายเรา ท่านจะไปอุดรฯ ก็ไปเสียนะ มียิ้ม ๆ นิดหนึ่ง เราก็เฉย

ที่นี้พระเลยมาสะกิด ไม่ใช่เขาเอาหมัดเด็ดใส่แล้วหรือ หมัดเด็ดอะไร ก็เห็นเขายิ้ม ๆ ไม่ใช่เขาเอาผ้าสังฆาฏิไปแล้วหรือ กูตาย ไปแล้ว นี่ชียอมเขา เขาเอาไปแล้วยังไม่แล้ว เขายังมาสืบทักกับพระอีก เอาผ้าสังฆาฏิพระท่านไปนี้ผิดพระวินัยข้อไหน ๆ พระท่านก็ชี้แจงให้ทราบตามหลักพระวินัย ออกพรรษานี้ปราศจากไตรจีวรผืนใดผืนหนึ่งก็ได้ คือไม่ต้องอยู่ครบ ธรรมดาผ้าจีวรต้องมีอยู่ครบตลอดคืน ส่วนกลางวันไม่ได้กำหนดนะ แต่เวลาออกพรรษาแล้วนี้อานิสงส์พรรษาคงไปได้ ๑ เดือน จึงปราศจากผ้าไตรจีวร เช่น สังฆาฏิ สบง จีวร ผืนใดผืนหนึ่ง ปราศจากได้ เขาเอาไปแล้วก็เรียกว่าปราศจากแล้วใช่ไหม เขาเอาไปผืนหนึ่งแล้ว เขามาสอบถามพระ ได้ความแล้วเขายังมันนะ ท่านจะไปเมื่อไรละอุดรฯ มาใส่เรานะ ท่านจะไปอุดรฯ เมื่อไรละ เราโมโหพอแล้ว แพ้เขาอย่างหลุดลุ่ย นี่ละเรื่องมันนะ เลยต้องรอ

พอรับกฐินแล้วก็บึ่งเลยเที่ยววะ บึ่งมาไม่ทัน ท่านไปได้ ๓ วันแล้ว เราเลยไปหนองคายเรื่องมันนะ เริ่มเป็นผลบวกมาที่เราแบกความสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน พอไปก็ไปเจอเอาพระองค์นี้ละ เมื่อมีเหตุการณ์แล้วจะจำได้ทุกแง่มุม พระองค์นี้ชื่อพระสีนวล ท่านมาจากพ่อแม่ครูจารย์มั่น ที่บ้านนามน พอตีเราไปพักอยู่กับท่านอาจารย์ภูที่หนองคาย ท่านก็มาจากบ้านนามน แล้วท่านเล่าเอง ผมฟังมาจากสกล ฯ มาจากวัดโพนเรว่างั้น บอกว่าวัดพ่อแม่ครูจารย์มั่น หือ ขึ้นทันทีเลย โหนว่าอีกนะ มาจากพ่อแม่ครูจารย์มั่น ท่านอยู่ไหน อยู่บ้านนามน เวลานี้มีพระจำนวนมากเท่าไร ดูเหมือน

มี ๘ องค์ ๙ องค์ ส่วนมากท่านไม่รับพระมาก นี่ก็เรียกว่ามากที่สุดแล้ว ๘ องค์ ๙ องค์
ว่างั้น

จากนั้นเราก็ถามว่า ได้ทราบที่ท่านดูว่ากล่าวเก่งมากใช้ไหม โห้ย เรื่องดูว่าไม่
ต้องพูด พอขับท่านขับเลย ฟังคำไหนมันเป็นผลบวกทั้งนั้นนะ ว่าเรื่องดูว่าไม่ต้องพูด
ควรขับไล่ท่านจะขับไล่ทันทีเลย ทางนี้ถึงใจเลยนะ แทนที่จะกลัวไม่นะ มันเข้าทันที ครู
บาอาจารย์ขนาดนี้ ชื่อเสียงท่านโด่งดังมาตั้งแต่เราเป็นเด็กหัวเท่ากำปั้น ท่านจะดูว่า
กล่าวหรือขับหนีตีส่งใครก็ตามโดยหาเหตุหาผลไม่ได้นี้เป็นไปไม่ได้ นี่คืออาจารย์ของ
เราขึ้นแล้วนะ เราจะไปเอง ท่านดูว่ากล่าวประการใดเราจะฟังเอง ขับไล่เราจะฟังเอง
หรือโดนเรา-เราก็จะเป็นผู้ฟังเอง ไปก็เบรียงเลย อู๊ย มีแต่ผลบวกนะ เราไม่ลืมนะมัน
ราบรื่นอย่างนั้นนะไปหาครูบาอาจารย์ เรื่องศาสนาเป็นมาตั้งแต่เริ่มบวชนั้นละ เรื่อง
บวชผิงทันทีเลย โลงหมดเลย มันเป็นมาอย่างนี้ จะไปหาพ่อแม่ครูจารย์มันก็แบบเดียว
กันเป็นผลบวกโดยลำดับ ๆ

พอทราบแล้ว ๓ วันเท่านั้นนะ เตรียมของเลยไปเลย ไปก็ไปโดนเอาจริง ๆ นี่ละ
มันมีแต่ผลบวกนะ พอไปก็ไปพักอยู่สุทธาวาส ๒ คีน พอฉันจ้งหันแล้วสาย ๆ ก็ออก
เดินทาง ไปถึงบ้านโคกมิตแล้ว บุกไปอย่างนั้นละกลางคีนมิต ถนนไม่ต้องถามละไม่มี
ไปตามทางล้อทางเกวียนธรรมดา พอไปเขาก็บอก ไปถึงบ้านโคกมันมิตแล้ว วัดป่าบ้าน
โคกอยู่ที่ไหน แล้วท่านอาจารย์มันท่านอยู่ที่นี้ใช้ไหม อยู่ ท่านฟังย้ายมาจากบ้านนามน
ท่านจะมาพักจำพรรษาที่นี้ในปีนี้ ไหนวัดไปทางไหน เขาก็เลยพาไป ไปผมจะพาไป
ออกไปนี่พอไปถึงกลางบ้านเขาก็ชี้ทาง นี่ละทางเส้นนี้ ให้เดินตามทางนี้ มันเป็นทาง
แคบ ๆ เพราะท่านฟังมาอยู่ใหม่ ทางก็แคบ ๆ บุกไปอย่างนั้นแหละ ให้ตามทางนี้อ่า
ปล่อยทางนี้แล้วจะเข้าถึงวัดเลย

เราก็ไป นั้นละที่ว่าไปเจอศาลา ไปยืนเฝ้ามองศาลา รำพึงรำพันถึงเรื่องศาลา
ศาลาหลังนี้ถ้าเป็นศาลาก็รู้สึกจะเล็กไปสักหน่อยสำหรับกรรมฐาน ถ้าเป็นกุฎก็รู้สึกจะ
ใหญ่ไปสักหน่อย เรากำลังรำพึง ท่านยืนอยู่ที่นี่ ท่านเดินจงกรมนะเราไม่เห็นท่านชกกลาง
คีน ท่านเดินจงกรมอยู่ข้าง ๆ ห่างกันวาเดียว ดีที่เราไม่ไปโดนท่าน มีแต่เชือด ดูแล้วสัก
เดียวท่านก็ว่า ใครมานี่ ทางนี้ก็ กระทบชิ่ง ขึ้นเลยนะ ใครมานี่ กระทบ พอว่ากระทบเท่า
นั้น โห้ย ใส่เบรียงเลยนะ อันผม ๆ ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผมตรงที่มันไม่ล้านฟังชิ่งนะ
ตั้งแต่คนหัวล้านมันก็มีผมตรงที่มันไม่ล้าน ชัดแย้งที่ไหน ถ้าว่าหัวล้านมันก็มีผมยังไม่
ชัด ตรงที่มันไม่ล้านย้าเข้าอีก โถ ทำไม่ถึงใจเอานักหนา เบรียง ๆ

เสียงท่านลั่นขึ้นเลยนะ ที่นี้พระเณรเดินจงกรมอยู่ตามเหล่านั่น เจียบนะ
ธรรมดาเจียบ มากันเลย ปู้บปู้บ ๆ มา มากี่เบรียงเลยที่นี้นะ เเหอ ท่านมาหามรรคผล

นิพพานที่ไหน ขึ้นเลยนะ เหมือนเรดาร์จับไวต์ตลอดเลย เปรี้ยง ๆ ไม่ใช่ธรรมดาจะ ใช้ไปหมดต้นไม้ภูเขา ฟ้าแดดดินลม ท้องฟ้ามหาสมุทรทะเลหลวง ทั่วไตรโลกธาตุนี้ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม นั้นฟังซิ ธรรมแท้ กิเลสแท้อยู่ที่ใจ คือปิดหมด เหล่านั้นปิดหมด ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรม ธรรมแท้กิเลสแท้อยู่ที่ใจ ให้ท่านพิจารณาที่ใจให้ดี ท่านจะได้เห็นทุกสิ่งทุกอย่างทั้งกิเลสทั้งธรรม นั้นฟังซิ เอา พิจารณาเร่งเข้านะ ๆ ท่านก็ซัดลงเต็มเหนี่ยว ๆ เราก็งี้ใจ ๆ เป็นลำดับ

พอสุดท้ายท่านก็มาอนุโลมบ้าง หรือว่าแนะนำตามความเป็นจริงนั้นแหละ เพราะท่านทราบว่าเป็นมหาอยู่แล้ว นี่ท่านมหาก็นับว่าเรียนมากมาพอสมควร พอท่านสอนหมดแล้วนะ เน้นหนักลงที่จิต อย่าไปยุ่งกับอะไรนะ อย่าไปยุ่งกับอดีตอนาคต จับต้นไม้ภูเขาดินฟ้าอากาศว่าจะเป็นกิเลส จะเป็นธรรม ไม่ใช่กิเลส ไม่ใช่ธรรมทั้งนั้น อยู่ที่หัวใจของท่านคือกิเลสกับธรรมอยู่ที่นี้ ให้เน้นหนักทางด้านจิตตภาวนา ท่านอย่ายุ่งกับอะไร ๆ ให้เร่งทางด้านจิตตภาวนาให้จิตสงบ ธรรมจะเกิดขึ้นในฐานะเดียวกันกับกิเลสนี้แล

แล้วจากนั้นท่านก็อนุโลมว่า ท่านมหาก้เรียนมามากพอสมควรถึงขนาดเป็นมหาอย่าว่าผมตำหนิธรรมพระพุทธรเจ้า นะ เวลาที่ธรรมที่ท่านเรียนมาเล็กน้อยยังไม่เกิดประโยชน์ ขอให้ยกบูชาไว้เสียก่อนอย่าด่วนไปยุ่ง ปรีดิ์ที่ท่านเรียนมากกับภาคปฏิบัติ จะเข้ามาก้าวกายตะถึบกันแล้วจะก้าวเดินลำบาก มันจะเป็นสัญญาอารมณ์ จะอดเทียบเคียงกันไม่ได้ระหว่างปรีดิ์กับปฏิบัติ เพราะฉะนั้นเพื่อความสะดวกให้ท่านตัดออกให้หมดปรีดิ์ที่ท่านเรียนมาเล็กน้อย ให้อยู่กับธรรมที่ท่านภาวนาอย่างเดียวเพื่อความสงบ ท่านก็สอนภาวนาให้ ให้อยู่ตรงนี้อย่างเดียว อย่าด่วนยุ่งนะ เมื่อถึงเวลาปรีดิ์กับปฏิบัติจะวิ่งเข้าถึงกันแล้วเอาไว้มืออยู่ นี่อันหนึ่งนะเราจับไว้หมด

คือเวลานี้ไม่ให้ยุ่งทางด้านปรีดิ์จะมาก้าวกายกันเป็นสัญญาอารมณ์ จะก้าวเดินทางด้านจิตตภาวนาไม่สะดวก ท่านจึงบอกให้บูชาไว้ก่อน เราก้เป็นนิสสัยอย่างนี้ด้วย มันก็พุ่งใส่อันนี้ไม่ยุ่งเลย ทีนี้พอถึงขั้นที่ว่าปรีดิ์กับปฏิบัติจะวิ่งถึงกัน ปฏิบัติคือความรู้จริง ๆ เห็นจริง ๆ จากภาคปฏิบัติของเรากับปรีดิ์ที่ท่านบอกไว้ในแบบแปลนแผนผัง มันเข้ากันได้ยังไงไม่ได้ยังไง นั่นละที่นี้วิ่งถึงกัน ๆ เอาไว้มืออยู่จริง ๆ นะ พอถึงขั้นปัญญาอัตโนมัติแล้วมันวิ่งถึงกันตลอดเวลา ทางนี้ก็ค้นคว้ารู้มาเห็นมหาสักซีพยานมายืนยันกัน สงสัยตรงไหนวิ่งใส่ปรีดิ์ แล้วได้เหตุผลขึ้นมาแย้งวิ่งใส่ปรีดิ์มาประสานกัน ๆ นี้เรียกว่าเอาไว้มืออยู่ ธรรมขั้นนี้ขั้นเอาไว้มืออยู่ สติปัญญาจะวิ่งประสานกันทันที ๆ ท่านพูดผิดที่ตรงไหน

ต้องการเวลาสงบท่านก็บอกไม่ให้ยุ่งกับอะไร ให้ทำจิตใจให้สงบอย่างเต็มที่ท่านว่า พอถึงขั้นสติปัญญาจะออกประสานกันระหว่างปรีดิ์กับปฏิบัติ นั้น จะออกประสาน

กันเอาไว้ไม่อยู่ เมื่อถึงขั้นนี้มันก็ยอมรับ ๆ มันเป็นจริง ๆ เอาไว้ไม่อยู่จริง ๆ มันไม่สนใจจะอยู่มีแต่จะพุ่ง เทียบเคียงเหตุผลทุกสัปดาห์ทุกส่วนทุกสิ่งทุกอย่าง นี่ละที่พูดถึงเรื่องไปหาพ่อแม่ครูจารย์มัน เราพูดถึงเรื่องเราสละเป็นสละตายพี่น้องทั้งหลายทราบนะ พอออกมาจากท่านแล้ว ความสงสัยที่เราเรียนมาในพระไตรปิฎกต่าง ๆ ล้มไปหมดเลย ทั้ง ๆ ที่เราก็มีกิเลส แต่ความสงสัยเหล่านี้ล้มหมดเลยไม่มีเหลือ หายหน้าไปหมดเลย

เหลือตั้งแต่จะเอาละที่นี้ แน่ละที่นี้ หายสงสัยเรื่องมรรคผลนิพพาน พอออกมาจากท่านนี้ก็มาถามตัวเอง เอ้าที่นี้เราสงสัยมรรคผลนิพพานมาเป็นเวลานาน แล้วเวลานี้มาถึงของจริงของแท้จากพ่อแม่ครูจารย์มันแล้ว หายสงสัยทุกอย่างแล้ว เราจะจริงไหมที่นี้ โห้ย ทางนี้ขึ้นรับกันทันที ต้องจริง ไม่จริงต้องตายเท่านั้นฟังซินะ อย่าให้หนักศาสนาเลย ตั้งแต่บัดนั้นมาที่เราหนักมากนะ พอตัดสินใจปิ้งลงแล้วมันก็เป็นอย่างนั้นจริง ๆ หนักมากที่สุดเรื่องการภาวนาเพื่อมรรคเพื่อผล สำคัญอย่างยิ่งก็คืออรหัตตภูมิ ต้องให้ได้ ไม่ได้ต้องตาย มันก็เน้นหนักอยู่ในจุดนั้น

ความยากความลำบากขนาดไหนมันไม่ได้สนใจ มันพุ่ง ๆ ใส่เป้าหมายที่จะเอานั้นนะ นั่นละจึงว่าหนักมาก ๆ จนกระทั่งเปิดไปเลยว่า ถึงจุดนั้นเรียบริ้อยโดยสมบูรณ์ แล้วตั้งที่กล่าวแล้วว่าวันที่เวลาสถานที่ได้บอกแล้ว นั่นละเป็นวันที่ความมุ่งหมายของเราได้ถึงจุดหมายปลายทางเต็มหัวใจ ไม่ต้องทูลถามพระพุทธเจ้า แม้ประทับอยู่ข้างหน้าก็ไม่ทูลถาม ตั้งแต่บัดนั้นมาแล้วก็นำสั่งสอนหมู่เพื่อน

ธรรมประเภทที่กล่าวนี้เราก็มักไม่เคยได้บอกนะ ดังที่ว่าสถานที่เวล่ำเวลาไม่เคย แต่แง่หนักเบาของธรรมที่ผู้มาเกี่ยวข้องมากน้อยเพียงไรนั้น มันจะออกของมันทันที ๆ สงเคราะห์ตามภูมิของบุคคลที่มาปฏิบัติ ควรจะได้รับผลจากธรรมไปแง่ไหน ธรรมจะสงเคราะห์เป็นแง่ ๆ แต่ไม่เคยเปิด ปีที่ออกมาช่วยพี่น้องชาวไทยเรานี้เริ่มเปิดปุมหลังให้พี่น้องชาวไทยได้ทราบว่า ผู้นำพี่น้องทั้งหลายมาด้วยเหตุผลกลไกอะไร นั่นละถึงได้เปิดออกมา เมื่อเปิดออกมาแล้วใครจะเชื่อไม่เชื่อก็ตาม เราก็ก้าวเดินตามเรื่องของเรา เพราะฉะนั้นธรรมะเหล่านี้จึงได้เปิดเผยออกมาได้ ๓ ปีนี้แล้ว หมดดับหมดปอดเราไม่มีเหลือนะ

การช่วยพี่น้องทั้งหลายเราช่วยด้วยความเมตตาอย่างยิ่ง ไม่มีอะไรที่จะเป็นเศษเป็นเดนที่เราจะเก็บมาเป็นสมบัติของเราเราไม่มี เราพอทุกอย่างแล้ว ช่วยด้วยความเมตตาล้วน ๆ เพราะฉะนั้นจึงขอให้พี่น้องทั้งหลายได้ตั้งอกตั้งใจ เอาศาสนาเข้ามาเป็นผู้นำ ให้มีความกลมกลืนสามัคคี ให้อารักขา ชาติไทยเป็นอันหนึ่งแล้วคนทั่วประเทศไทย ๖๒ ล้านคน นี่คือคนไทยด้วยกัน เป็นอวัยวะเดียวกันแห่งประเทศไทยของเรา จึงให้มี

ความกลมกลืนสามัคคี ให้มีความรักกัน อย่าดูถูกเหยียดหยาม ชั้นนี้วรรณะนี้ อย่าให้มีในเมืองไทยของเราซึ่งเป็นเมืองชาวพุทธ

พระพุทธเจ้าไม่เคยให้ถือชาติชั้นวรรณะเลย ให้ปิดอกหมด นี่ศาสนานะ คือปิดอกหมด ชาติชั้นวรรณะนั้นวรรณะนี้ พระพุทธเจ้าปิดอกหมด สิ่งเหล่านี้ไม่เป็นบาปเป็นบุญ ถ้าคนทำให้เป็นบาปมันก็จะ เป็น ทำตนให้เป็นบุญเป็นกุศลก็เป็น ไอ้เรื่องชาติชั้นวรรณะนั้นเกิดมาเป็นเครื่องหมายของกรรม ฟังซินะ กรรมดีกรรมชั่วที่จะพาให้เกิดในสถานที่ใดย่อมไปเกิดตามอำนาจแห่งกรรม ที่นี้เมื่อเกิดมาแล้ว ใครอยู่ในชั้นใด ภูมิใดก็ให้ยินดีตามกรรมดีกรรมชั่วหนักเบาของตนเอง อย่าไปดูถูกเหยียดหยามซึ่งกันและกัน แม้ที่สุดสัตว์เดรัจฉานก็ห้ามมิให้ดูถูกเขา นั้นฟังซินะ เขาก็มาเสวยกรรมตามวาระของเขา เขาเป็นสัตว์ เวลานี้เขาเสวยกรรมเป็นสัตว์ เขาพ้นความเป็นสัตว์เขาขึ้นสวรรค์พรหมโลกก็ได้ ดียิ่งกว่าเราที่ทะนงตนอยู่นี้เป็นไหน ๆ ทะนงตนเพียงชาติชั้นวรรณะเฉย ๆ ไม่เกิดประโยชน์ นี้ธรรมท่านสอน

เพราะฉะนั้นจึงว่าให้มีความรักกัน มีความสม่ำเสมอ มีความเห็นแก่ใจกัน ให้อภัยกันเสมอ นี้ลูกชาวไทยซึ่งเป็นลูกชาวพุทธ ให้มีความเสมอกันหมด เขากับเราให้ถือเสมอภาคว่าเป็นคนด้วยกัน เป็นคนไทยด้วยกัน ย่นเข้ามา ๆ ต่างคนต่างให้อภัยซึ่งกันและกัน อย่าถือสีถือสากันอย่างง่ายตาย นั้นเป็นทางแห่งความแตกร้างไม่ใช่ทางดีเลย ทางไหนที่จะเป็นความดีความดี คือความเห็นอกเห็นใจ ความให้อภัยกัน ความไม่ดูถูกเหยียดหยามกัน ความกลมกลืนสามัคคีกัน ความรักกัน นี่คือการประสานพลังทั้งหลายให้เข้าสู่จุดอันแน่นหนามั่นคงขึ้นมาได้ ให้พี่น้องทั้งหลายจำอันนี้ให้ดีนะ อันนี้เป็นหลักใหญ่

เฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้เรากำลังจะช่วยชาติไทยของเรา ด้วยความรักชาติเป็นอันดับหนึ่ง ความเสียสละซึ่งมาตามความรักชาตินี้เป็นอันดับที่สองต่อไป เนื่องมาจากเราเป็นลูกชาวพุทธ นี่เป็นอันดับใหญ่มากทีเดียว ให้เชื่อฟังเสียงอรรถเสียงธรรมเราเป็นลูกชาวพุทธ คอยฟังเสียงอรรถเสียงธรรม ให้ก้าวดำเนินตามนั้น แล้วเมืองไทยของเราถึงค่อนข้างจะล่มจมก็ตาม ก็ชาติไทยของเราเองเป็นผู้ทำให้ล่มจม ที่นี้ชาติไทยของเราเมื่อรู้เนื้อรู้ตัวแล้ว ให้ต่างคนต่างพยายามปรับปรุงแก้ไขทุกคน การอยู่การกินการใช้ การสอยให้ประหยัดมัธยัสถ์ อย่าลืมน้ำลืมน้ำมันเหมือนครั้งก่อนที่เป็นมาถึงค่อนข้างจะล่มจม ทั้งเขาก็ทำลาย เราก็กทำลาย ด้วยความฟุ้งเฟ้อเห่อเหิม มันก็เริ่มจะล่มจมลงได้

ที่นี้เรารู้เนื้อรู้ตัวแล้วให้ต่างคนต่างแก้ไขตัดแปลงตนเอง การอยู่ก็ให้อยู่พอดี เรียกว่าอยู่แบบพอเพียงไม่ให้ล้นเฟื่อง อยู่พอเพียง กินพอเพียง ใช้พอเพียง ทุกอย่าง ๆ ให้มีความพอเพียง ๆ แนบไปอยู่เสมอคนเราจะไม่ลืมน้ำ นี่เป็นเครื่องประหยัดได้ จำไว้

ให้ดี ไม่ว่าจะการอยู่การกินการใช้การสอยการค้าการขายเมืองนอกเมืองใน ให้เราใช้ความ พินิจพิจารณาและความคิดพอเพียงติดตัวของเราเสมอ อย่าฟังเพื่อห่อเหิม เป็นข้าศึก ต่อธรรมประเภทนี้ แล้วเมืองไทยของเรา ก็จะค่อยขึ้นไปเป็นลำดับ

นี่เราก็เริ่มได้นายก เรียกว่าเป็นผู้นำ เพราะเรื่องผู้นำเป็นสำคัญมาก แม้แต่สัตว์ ก็มีผู้นำไม่ว่าจะปราศจากผู้นำได้ สัตว์ก็มีผู้นำ มนุษย์ยังเป็นความจำเป็นต้องหาผู้นำ แม้แต่ผู้นำชาติแล้วยังเป็นผู้นำในวงการต่าง ๆ จนกระทั่งถึงครอบครัวเหย้าเรือน มีผู้นำ ๆ ตลอดเวลา ผู้นำจึงปราศจากไม่ได้ เพราะฉะนั้นจึงขอให้เชื่อผู้นำ คอยฟังเสียงผู้นำ ผู้นำทางโลก ผู้นำทางธรรม ผู้นำดีหรือไม่ดีให้พิจารณาสังเกตไปทุกสิ่งทุกอย่าง ถ้าไม่ดีตรงไหนให้เตือนกัน อย่าไปเตือนด้วยการถือการตะการยันให้ล้มละลายไปใช้ไม่ได้ เตือนเพื่อพุงกันนี้ถูกต้อง ทางด้านธรรมะให้คอยฟังเสียงธรรม ท่านว่ายังไง ๆ ให้ต่างคนต่างเดิน ทางบ้านเมืองเขาก็เดินตามเรื่องของบ้านเมือง ทางศาสนาก็เดินตามศาสนา

เราเป็นคนของชาติของศาสนา เราก็เดินตามทั้งทางบ้านเมือง เดินตามทั้งทางศาสนา เพื่อรวมตัวกันเข้าเป็นกำลังแห่งชาติไทยของเรา ต่างคนต่างชวนชวย แล้วชาติไทยของเราจะค่อยฟื้นตัวขึ้นมา ๆ เป็นลำดับลำดับ แม้จะช้าก็ตาม ช้าด้วยการก้าวขึ้นอยู่เสมอจะขึ้นถึงได้ตามจุดหมายปลายทางที่เราต้องการ อย่าให้เป็นคนใจร้อนนักหนา เช่น ได้ผู้นำคนนี้มา ผู้นำคนนี้ก็เขาก็ตั้งหน้าตั้งตาที่จะทำหน้าที่เต็มกำลังความสามารถต่อชาติบ้านเมืองของเรา ตักเตือนกันได้ เขายอมรับฟังคำตักเตือนจากพี่น้องชาวไทย เพราะเขาได้เป็นผู้นำมานี้เพราะกำลังความเชื่อถือ ความไว้วางใจของพี่น้องชาวไทยทั้งหลายหนุนเขา เมื่อเป็นเช่นนั้นเขาก็ต้องเห็นใจคนทั้งชาติ เขาจะพยายามปฏิบัติหน้าที่ของตนเต็มกำลังความสามารถ

เมื่อบกพร่องตรงไหนให้เตือนกัน เตือนเพื่อจะแก้ไขตัดแปลงขึ้นไปเรื่อย ๆ ไม่ใช่เตือนเพื่อเหยียบย่ำทำลาย แล้วเขาจะมีแก้ไขในการดำเนินงานต่อไป เอา หากว่ามีความจำเป็นดั่งที่กฎข้อบังคับในชาติของเราก็มีชาติไหนก็มี ถึงคราวที่หมดเขตหมดสมัย เช่น นายกคนนี้มีเวลาเท่าไรปี แล้วนายกคนนี้เป็นผู้นำด้วยความราบรื่นดีงาม แม้จะช้าก็ช้าด้วยความราบรื่นดีงาม หากหมดเขตหมดสมัยแล้วให้คนไทยของเราทั้งประเทศนี้ รวมหัวกันยกบัตร์ให้เลย บัตร์นี้เป็นบัตร์เด็ดขาด บัตร์เรียกว่าดาบสองคม เราตัดออกเสียดาบสองคมที่จะมาประหารชาติไทยของเรา ด้วยการหย่อนบัตร์ชู้ ๆ ไม่มีเหตุมีผล นี่คือดาบที่จะมาตัดคอของเราและตัดคอของคนทั้งชาติให้จมไปเลย เราปิดออกบัตร์ประเภทนี้

บัตรประเภทที่จะส่งเสริมชาติไทยของเรา ให้เป็นบ้านเมืองที่ร่มเย็นคือว่าเราจะหย่อนบัตรลงให้ผู้ที่สามารถที่จะนำเราไป สำหรับคนไทยทั้งชาตินี้เท่านั้น แล้วมีเท่าไรเอาทุ้มกันลง บัตรนี้มีเท่าไรเป็นบัตรเด็ดขาดเป็นบัตรอำนาจเป็นบัตรอุ้มชาติไทยของเราได้โดยไม่ต้องสงสัย ให้ต่างคนต่างหย่อนบัตรลงในพรรคนี้จุดนี้ที่เราตายใจได้แล้วแล้วอันนี้ก็ขึ้นทันทีเป็นนายกขึ้นมาอีก เอา ทำงานต่อไปอีก งานเขาที่ทำมาแล้วยังไม่เสร็จเขาก็สานต่อไปอีก แล้วเขาก็มีความคล่องตัวในการทำงานของเขาหนึ่ง แล้วมีกำลังใจหนึ่งที่จะยกชาติไทยของเรา

ที่นี้ทางศาสนาเราก็ต่างคนต่างชวนขวยหา มา ทางศาสนาก็จะคอยแนะอยู่เสมอการวิ่งเต้นชวนขวยเพื่อบำรุงหรือเพื่อส่งเสริมชาติไทยของเราด้วยสมบัติที่จะเข้าสู่คลังหลวงเป็นจุดสำคัญ ทางศาสนาก็จะเตือนให้ต่างคนต่างหมุนเข้ามา ทางชาติก็หมุนเข้ามา ทางศาสนาก็หมุนเข้ามา รวมแล้วเป็นจุดรวมของสมบัติที่จะเข้าสู่คลังหลวง คลังหลวงก็จะค่อยกระเตื้องขึ้นมา ๆ นี้เรียกว่าผ่านได้นะ จะช้าก็ตามจะเร็วก็ตาม ให้จำอุบายนี้ไว้ แล้วยังงชาติไทยเราขึ้นได้ไม่สงสัย ถ้าพลิกแพลงเปลี่ยนแปลงจากอันนี้ไปแล้วกลายเป็นเรื่องกิเลสบ้านเมืองจมเร็วที่สุดด้วยนะ ไม่ใช่จะช้านะ การล่มจมนี้รวดเร็วที่สุด ให้ระมัดระวังอันนี้ให้ดี

ถ้าสมมุติว่าเราขัดแย้งกับผู้นำเสียอย่างนี้ ประชาชนพอคนหนึ่งฮือขึ้น ๆ ทำลายผู้นำของเรา ใ้อที่เป็นพิษเป็นภัยมหาภัยมันคอยโอกาสอยู่แล้ว มันจะแทรกเข้ามาเวลานั้น ตัดทางนี้ขาดสะบั้น มันจะทำงานเพื่อการกั้นการกั้นการรื้อการไถ เมืองไทยจมได้ไม่กี่วันละนะ ให้จำให้ดี อย่าให้พวกนี้มีโอกาสเข้ามากินดับกินปอดเราดังที่เคยเป็นมา และเป็นอยู่เวลานี้ได้นะ วันนี้พูดเพียงเท่านี้ให้พี่น้องทั้งหลายเป็นข้อเตือนใจ ให้พากันคิดกันอ่านทุกคน ๆ พากันเข้าใจมิใช่หรือที่พูดวันนี้ ให้ฟังอย่างถึงใจ นี่เป็นธรรมของศาสนาถอดออกมาจากหัวใจนี้มาสอนพี่น้องทั้งหลาย เพื่อรู้พี่น้องชาติไทยของเราขึ้นด้วยความตื่นเนื้อตื่นตัวของเรา อย่าขัดอย่าแย้งศาสนา ให้ฟังให้ดี เอาละให้พร

เปิดดูข้อมูล วันต่อวัน ทันต่อเหตุการณ์ หลวงตาเทศน์ถึงเรื่องอะไร ทาง internet

www.luangta.com หรือ www.geocities.com/bantadd